

Sygn. akt IV P 684/15

WYROK WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Ławnicy: E. Z., D. S.

Protokolant: Katarzyna Bakalarczyk-Kielak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2016 roku we W.

sprawy z powództwa B. K., M. C.

przeciwko Szkole Muzycznej I Stopnia w T.

o przywrócenie do pracy

I. oddala powództwo powódki B. K.;

II. oddala powództwo powódki M. C.;

III. odstępuje od obciążenia powódek kosztami zastępstwa procesowego, należnymi stronie pozwanej;

IV. zalicza koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powódki: B. K. i M. C. pozwami z dnia 8 września 2015r. (koperty podpisane do tylnej okładki akt), skierowanymi przeciwko Szkole Muzycznej I Stopnia w T. domagały się przywrócenia do pracy u strony pozwanej na dotychczasowych warunkach pracy i płacy oraz zasądzenia na ich rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 08.12.2015r. (k.89) w sprawie z powództwa M. C. sygn. akt IV P 685/15, tut. Sąd postanowił połączyć tę sprawę ze sprawą z powództwa B. K. sygn. akt IV P 684/15 do dalszego łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i prowadzić w dalszym ciągu te sprawy pod wspólną sygn. akt IV P 684/15.

W pozwach powódki wskazały, iż z dniem 01.09.2014r. Rada Miejska w T. utworzyła Szkołę Muzyczną I Stopnia w T.. Powódki były zatrudnione u strony pozwanej na podstawie umów o pracę zawartych na czas określony od 01.09.2014r. do dnia 31.08.2015r.

Powódka B. K. jest nauczycielem dyplomowanym i została zatrudniona na stanowisku nauczyciela przedmiotów teoretycznych w wymiarze 12/18 etatu, a powódka M. C. jest nauczycielem mianowanym i została zatrudniona na stanowisku nauczyciela gry na harfie w wymiarze 4/18 etatu.

Powódki wskazały, że wszyscy nauczyciele w w/w Szkole byli zatrudnieni na czas określony ze względów organizacyjnych, a jednocześnie jednak zarzuciły naruszenie przez stronę pozwaną art. 10 ust.7 ustawy Karta Nauczyciela, zgodnie z którym to przepisem, „W przypadku zaistnienia potrzeby wynikającej z organizacji nauczania

lub zastępstwa nieobecnego nauczyciela, w tym w trakcie roku szkolnego, z osobą rozpoczynającą pracę w szkole, z nauczycielem kontraktowym lub z nauczycielami, o których mowa w art. 10 ust.5, stosunek pracy nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas określony”.

Powódki podniosły, iż spodziewały się przedłużenia im umów o pracę na dalszy okres. Strona pozwana odmówiła jednak powódkom dalszego ich zatrudnienia. W ten sposób środowisko nauczycieli we wskazanej Szkole Muzycznej zostało podzielone na nauczycieli, w stosunku do których przekształcono umowy o pracę w umowy na czas nieokreślony i na tych, którym odmówiono kontynuacji zatrudnienia.

Powódki zarzuciły, że powinny zostać zatrudnione przez stronę pozwaną na podstawie umów o pracę na czas nieokreślony w niepełnym wymiarze czasu pracy.

W odpowiedziach na pozwy (k.16 i k.62) strona pozwana Szkoła Muzyczna I Stopnia w T., wniosła o oddalenie powództw w całości oraz o zasądzenie od powódek kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Strona pozwana zarzuciła, że powódki zostały zatrudnione na podstawie umów o pracę zawartych na czas określony, gdyż taka zaistniała potrzeba wynikająca z organizacji nauczania, zgodnie z przepisem art. 10 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela. Umowy o pracę były bowiem zawierane z powódkami na początku działalności Szkoły. Strona pozwana nie wiedziała wówczas, jakie przedmioty będą kontynuowane w kolejnych latach szkolnych. Dlatego uzasadnionym było zatrudnienie powódek na czas określony. Strona pozwana podkreśliła, że fakt ten zauważyły same powódki w pozwach, wskazując, iż „wszyscy nauczyciele w w/w Szkole byli zatrudnieni na czas określony ze względów organizacyjnych”.

Strona pozwana podniosła również, że dla oceny skuteczności zawarcia z powódkami umów o pracę na czas określony powinny mieć znaczenie okoliczności z sierpnia 2014r., a nie z sierpnia 2015r. (powódki wskazywały bowiem, że w sierpniu 2015r. nie istniała żadna przesłanka uniemożliwiających zatrudnienie powódek na czas nieokreślony).

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy uchwały Rady Miejskiej w T. z dnia 18.06.2014r. Nr XLVII/577/14 utworzono z dniem 01.09.2014r. Szkołę Muzyczną I Stopnia w T..

Organem prowadzącym szkołę jest Gmina T.. Gminę T. reprezentuje burmistrz M. D. (1).

Szkoła nie realizuje obowiązku szkolnego. Uczniowie w każdej chwili mogą zrezygnować z kontynuowania nauki w tej Szkole bez jakichkolwiek negatywnych konsekwencji (np. finansowych).

Dowód: - statut Szkoły: k.115-185.

Pierwszym dyrektorem Szkoły został H. R.. Na podstawie uzgodnień dyrektora H. R. z burmistrzem Gminy T. M. D. (1), ustalono, że z uwagi na fakt, iż Szkoła dopiero zaczyna swoją działalność i nie wiadomo było, jakie będzie zainteresowanie dzieci nauką w tej Szkole oraz jakimi przedmiotami, to ze wszystkimi nauczycielami zostaną zawarte umowy o pracę na czas określony.

Pozwana Szkoła Muzyczna jest szkołą specyficzną, gdyż jak już wskazano powyżej, nie realizuje ona obowiązku szkolnego i dzieci w każdej chwili mogą zrezygnować z nauki w Szkole. Dlatego ilość dzieci uczących się w Szkole może się zmieniać w każdym roku szkolnym. Ponadto może się zdarzyć tak, że po roku nauki gry na danym instrumencie, dziecko wyrazi wolę zmiany na naukę innego instrumentu. W każdym kolejnym roku szkolnym może się okazać, że konieczne będzie wygaszenie nauki jakiegoś przedmiotu z uwagi na całkowity brak zainteresowania tym przedmiotem ze strony uczniów.

Z uwagi na powyższe okoliczności strona pozwana ze wszystkimi nauczycielami w 2014r. zawarła umowy o pracę na czas określony, na okres przeważnie do 31.08.2015r. W kolejnym roku szkolnym 2015/2016 to się nie zmieniło i ponownie z nauczycielami zawarto tylko umowy o pracę na czas określony – tj. do 31.08.2016r.

Dowód: - zestawienia zatrudnionych nauczycieli na dzień 01.09.2014r. i na dzień 01.09.2015r.: k.186-187;

- zeznania świadków: H. R.: k.103, M. D. (1): k.194, J. R.: k.103, A. K.: k.103, M. Ż.: k.193;

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej dyrektora Szkoły A. S.: k.194.

Powódka B. K. jest nauczycielem dyplomowanym. W dniu 28.08.2014r. zawarła z pozwaną Szkołą Muzyczną w T. umowę o pracę na czas określony od 01.09.2014r. do 31.08.2015r., na stanowisku nauczyciela przedmiotów teoretycznych, w wymiarze 12/18 etatu.

Powódka M. C. jest nauczycielem mianowanym. W dniu 28.08.2014r. zawarła z pozwaną Szkołą Muzyczną w T. umowę o pracę na czas określony od 01.09.2014r. do 31.08.2015r., na stanowisku nauczyciela gry na harfie, w wymiarze 4/18 etatu.

Dowód: - umowy o pracę powódek: k.8, k.54.

Powódka B. K., oprócz zatrudnienia u strony pozwanej, była w tym samym czasie zatrudniona w innej szkole muzycznej na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony i jest nadal tam zatrudniona.

Powódka M. C., oprócz zatrudnienia u strony pozwanej, była w tym samym czasie zatrudniona w dwóch innych szkołach muzycznych – w jednej na podstawie umowy o pracę na czas określony, a w drugiej - w oparciu o umowę na czas nieokreślony, w niepełnym wymiarze czasu pracy i jest nadal w tych szkołach zatrudniona.

Powódka M. C. podczas nauczania w pozwanej Szkole Muzycznej w T. gry na harfie, w roku szkolnym 2014/2015, miała 3 uczennice. W następnym roku szkolnym 2015/2016 gry na harfie uczyły się już tylko 2 uczennice. Obecnie, dyrektor Szkoły zamierza w ogóle wygasić ten przedmiot, gdyż najprawdopodobniej na rok szkolny 2016/2017 nie będzie w ogóle uczniów zainteresowanych nauką gry na tym instrumencie.

Dowód: - przesłuchanie powódki B. K.: k.194;

- przesłuchanie powódki M. C.: k.194;

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej dyrektora Szkoły A. S.: k.194.

Począwszy od dnia 01.07.2015r. nowym dyrektorem pozwanej Szkoły została A. S. (również zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas określony).

Nowa dyrektor Szkoły nie zaproponowała powódkom, a także kilku innym jeszcze nauczycielom, kontynuacji zatrudnienia po upływie okresu, na jaki nauczyciele ci mieli zawarte dotychczasowe umowy o pracę, tj. po 31.08.2015r.

Pismami z dnia 28.07.2015r. i z dnia 22.07.2015r. powódki zwróciły się do strony pozwanej o przekształcenie zawartych z nimi umów o pracę na czas określony w umowy o pracę na czas nieokreślony.

Pismami z daty 14.08.2015r. strona pozwana odmówiła prośbie powódek, informując, że zawarcie z nimi umów o pracę na czas określony było ważne, skuteczne i zgodne z przepisami prawa.

Nowa dyrektor podjęła decyzję o zatrudnieniu w kolejnym roku szkolnym, (...), innego nauczyciela gry na harfie, Ż. M., z którą również zawarto umowę o pracę na czas określony. Dyrektor chciała dać możliwość pracy młodej nauczycielce, po studiach. Natomiast w miejsce powódki B. K. dyrektor zatrudniła nauczycielkę przedmiotów teoretycznych A. Ł. – także na podstawie umowy na czas określony. W ocenie dyrektora posiada ona większe kwalifikacje zawodowe,

aniżeli powódka B. K., gdyż może również prowadzić bibliotekę, którą w nowym roku szkolnym (...) dyrektor zamierza utworzyć w pozwanej Szkole.

Dowód: - powierzenie stanowiska dyrektora A. S.: k.114;

- pisma powódek z 28.07.2015r. i z dnia 22.07.2015r.: k.9-11, k.55-57;

- pisma strony pozwanej z 14.08.2015r.: k.12, k.58;

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej dyrektora Szkoły A. S.: k.194.

Średnie jednomiesięczne wynagrodzenie powódki B. K. liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 2.886,67 zł brutto (12/18 etatu).

Średnie jednomiesięczne wynagrodzenie powódki M. C. liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 1.255,51 zł brutto (4/18 etatu).

Dowód: - zaświadczenie o zarobkach powódek – w aktach osobowych powódek.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje:

Powództwa podlegały oddaleniu w całości jako nieuzasadnione.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym zwłaszcza na: dokumentach zawartych w aktach osobowych powódek, umowach o pracę powódek, statucie strony pozwanej i pisemnych zestawieniach zatrudnionych nauczycieli na dzień 01.09.2014r. i na dzień 01.09.2015r., których wiarygodności i mocy dowodowej żadna ze stron nie kwestionowała. Ponadto Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: H. R., M. D. (1), J. R., A. K. i M. Ż., których zeznania Sąd ocenił jako rzeczowe, spójne i wzajemnie zbieżne, a przez to stanowiące w pełni wiarygodny dowód w sprawie.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się również na wyjaśnieniach powódek. Wskazać jednak należy, że Sąd dokonał odmiennej od powódek oceny prawnej faktów przedstawionych przez powódki.

Istotnym i wiarygodnym dowodem w sprawie były nadto wyjaśnienia przesłuchanej w charakterze strony pozwanej dyrektor Szkoły A. S., które korespondowały z zeznaniami wyżej wymienionych świadków.

Powódki domagały się w niniejszej sprawie przywrócenia do pracy u strony pozwanej na dotychczasowych warunkach pracy i płacy. Wobec faktu, że umowy o pracę powódek wygasły z dniem 31.08.2015r., podstawy prawnej roszczeń powódek o przywrócenie do pracy należy upatrywać w przepisach art. 56 §1 k.p. w zw. z art. 67 k.p. i w zw. z art. 91c ustawy Karta Nauczyciela. Bowiern jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20.03.2008r., sygn. akt II PK 211/07 (OSNP 2009/15-16/193), oświadczeniu pracodawcy o wygaśnięciu stosunku pracy, ażeby nie spowodowało wyrażonego w nim skutku prawnego, pracownik (także będący nauczycielem) może przeciwstawić przysługujące mu roszczenia o przywrócenie do pracy albo o odszkodowanie stosownie do art. 56 §1 k.p. w zw. z art. 67 k.p.

Zgodnie z art. 67 k.p., w razie naruszenia przez pracodawcę przepisów oddziału Kodeksu Pracy stanowiącego o wygaśnięciu umowy o pracę, pracownikowi przysługuje prawo odwołania do Sądu Pracy. W takim wypadku w zakresie roszczeń pracownika stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące uprawnień pracownika w razie niezgodnego z prawem rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Zaś w myśl art. 56 § 1 k.p.: „Pracownikowi, z którym rozwiązano umowę o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie, przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach albo odszkodowanie. O przywróceniu do pracy lub odszkodowaniu orzeka Sąd.”

Mając na uwadze powyższe, Sąd zważył, iż przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że roszczenia powódek o przywrócenie do pracy pozostają nieuzasadnione, a terminowe umowy o pracę powódek skutecznie wygasły.

W pierwszej kolejności odnieść się należy do podniesionego przez powódki zarzutu naruszenia przez stronę pozwaną przepisu art. 10 ust.7 ustawy Karta Nauczyciela, zgodnie z którym to przepisem: „W przypadku zaistnienia potrzeby wynikającej z organizacji nauczania lub zastępstwa nieobecnego nauczyciela, w tym w trakcie roku szkolnego, z osobą rozpoczynającą pracę w szkole, z nauczycielem kontraktowym lub z nauczycielami, o których mowa w art. 10 ust.5, stosunek pracy nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas określony”.

Nauczyciele wskazani w art. 10 ust.5 Karty Nauczyciela to nauczyciele mianowani i dyplomowani (czyli tak jak powódki).

Jak wynika z zeznań wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków, a zwłaszcza z zeznań burmistrza Gminy T. M. D. (1) oraz z zeznań byłego dyrektora Szkoły H. R., który zawierał z powódkami umowy o pracę, zawarcie tych umów na czas określony od 01.09.2014r. do 31.08.2015r. podyktowane było właśnie potrzebami wynikającymi z organizacji nauczania w nowopowstającej Szkole Muzycznej w T.. Rok szkolny, na jaki zawarto z powódkami umowy o pracę na czas określony, był pierwszym rokiem działalności Szkoły. Nie wiadomo było, ilu chętnych uczniów będzie chciało podjąć naukę w tej Szkole i jakimi przedmiotami będą oni zainteresowani. Ówczesny dyrektor Szkoły, świadek H. R., wyraźnie zeznał, że zawarcie z powódkami umów terminowych było uzasadnione, bo Szkoła dopiero zaczynała funkcjonować.

Dyrektor R. podał, że z uwagi na zapewnienie klas w bardziej popularnych przedmiotach nauki gry na instrumentach (jak np. gitara, pianino), kierował dzieci do nauki mniej popularnych przedmiotów, a takim była również harfa, ale nie wiedział, czy dzieci te po roku nauki (albo wcześniej) nie zrezygnują.

Pozwana Szkoła Muzyczna jest szkołą specyficzną, gdyż nie realizuje ona obowiązku szkolnego i dzieci w każdej chwili mogą zrezygnować z nauki w Szkole. Dlatego ilość dzieci uczących się w Szkole może się zmieniać w każdym roku szkolnym. W każdym kolejnym roku szkolnym może się okazać, że konieczne będzie wygaszenie nauki jakiegoś przedmiotu z uwagi na całkowity brak zainteresowania tym przedmiotem ze strony uczniów.

Z uwagi na powyższe okoliczności strona pozwana ze wszystkimi nauczycielami w 2014r. zawarła umowy o pracę na czas określony jednego roku szkolnego. W kolejnym roku szkolnym 2015/2016 – wbrew twierdzeniom powódek, że z innymi nauczycielami strona pozwana począwszy od września 2015r. zawarła umowy o pracę na czas nieokreślony – sytuacja nie uległa zmianie i ponownie z nauczycielami zawarto tylko umowy o pracę na czas określony – tj. od 01.09.2015r. do 31.08.2016r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał za nieuzasadniony podniesiony przez powódki zarzut naruszenia przez stronę pozwaną art. 10 ust.7 ustawy Karta Nauczyciela. Bowiem w dacie zawierania z powódkami umów o pracę, tj. w dniu 28.08.2014r. zaistniała potrzeba zawarcia tego typu umów o pracę, tj. umów terminowych, a potrzeba ta wynikała z organizacji nauczania w nowopowstającej placówce.

W tym zaś miejscu podnieść trzeba, iż powódki same w pozwach wskazały, że „wszyscy nauczyciele w w/w Szkole byli zatrudnieni na czas określony ze względów organizacyjnych”, po czym jednocześnie przecząc samym sobie, zakwestionowały taką potrzebę zatrudnienia.

Nadto należy mieć na uwadze, że powódki wyraziły przecież zgodę na zawarcie umów o pracę na czas określony i strony tych umów wspólnie - zgodnie ze swobodnie wyrażoną przez siebie wolą - zdecydowały o tym, że zostaną pomiędzy nimi zawarte umowy o pracę na czas określony.

Jak podkreśla się w aktualnym orzecznictwie Sądu Najwyższego, oceniając charakter prawny stosunku zobowiązaniowego łączącego strony, zwłaszcza w obecnej rzeczywistości gospodarczej należy zwłaszcza uwzględnić

wolę stron – o wyborze podstawy zatrudnienia decyduje zgodna, autonomiczna wola stron (por. wyrok SN z dnia 27.05.2010r., II PK 354/09, Lex nr 598002).

Powódki miały pełną świadomość tego, jakie umowy podpisują ze stroną pozwaną. Nie można bowiem zakładać, że strony mające pełną zdolność do czynności prawnych miały zawrzeć umowę o innej treści niż tą którą zawarły (por. wyrok SN z dnia 5 września 1997 r. I PKN 229/97, (...) i US 1998 r. Nr 11, poz. 329). Każda ze stron musi ponosić odpowiedzialność za podejmowane w tym względzie decyzje (wyrok SN z dnia 18 czerwca 1998 r. I PKN 191/98).

Kierując się powyższym, Sąd zważył, że zawarcie z powódkami czasowych umów o pracę było racjonalne oraz uzasadnione organizacją nauczania u strony pozwanej i nie zmierzało do obejścia przepisów prawa pracy. Powódki akceptowały zawarcie umów o pracę na czas określony i było to zgodne z ich wolą, do czasu, aż strona pozwana odmówiła dalszego ich zatrudniania. Dopiero wówczas powódki podniosły wobec pozwanego pracodawcy twierdzenie, że łączące strony umowy o pracę powinny być zawarte na czas nieokreślony.

Powódki zarzuciły, że powinny zostać zatrudnione przez stronę pozwaną na podstawie umów o pracę na czas nieokreślony, lecz w niepełnym wymiarze czasu pracy.

Odnosząc się do powyższego, wyjaśnić należy, że przepisy Karty Nauczyciela dopuszczają wyjątki od zasady zatrudniania nauczyciela dyplomowanego i mianowanego na czas nieokreślony.

Zgodnie z art. 10 ust. 5 pkt. 6 Karty Nauczyciela, stosunek pracy z nauczycielem mianowanym i dyplomowanym nawiązuje się na podstawie mianowania, jeżeli m.in. istnieją warunki do zatrudnienia nauczyciela w szkole w pełnym wymiarze zajęć na czas nieokreślony.

Jednakże zgodnie z art. 10 ust. 6 cyt. ustawy, w przypadku braku warunków do zatrudnienia nauczyciela, o których to warunkach mowa w art. 10 ust. 5 pkt.6, stosunek pracy z nauczycielem mianowanym lub dyplomowanym nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w niepełnym wymiarze czasu pracy, z zastrzeżeniem jednak art. 10 ust.7.

Zgodnie zaś z cytowanym już powyżej art. 10 ust.7 Karty Nauczyciela, w przypadku zaistnienia potrzeby wynikającej z organizacji nauczania z nauczycielami, o których mowa w art. 10 ust. 5, stosunek pracy nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas określony. Ten właśnie przepis znalazł zastosowanie w niniejszej sprawie.

Tym samym pozwana Szkoła Muzyczna nie miała obowiązku zatrudnienia powódek na podstawie umów o pracę na czas nieokreślony w niepełnym wymiarze czasu pracy, lecz zachodziły uzasadnione podstawy do zawarcia z powódkami umów o pracę na czas określony.

Powódka M. C., jak sama zeznała, pracowała także w innej szkole muzycznej na podstawie umowy o pracę na czas określony.

Zaś po wygaśnięciu umów o pracę powódek, dyrektor Szkoły A. S. miała prawo dobrać nową kadrę nauczycielską według swojego uznania. Jak wskazała ona w trakcie swego przesłuchania, zdecydowała się zatrudnić nowego nauczyciela gry na harfie, Ż. M., gdyż chciała dać możliwość pracy młodej nauczycielce, po studiach. Natomiast powódka M. C. uczy gry na harfie w jeszcze dwóch innych szkołach muzycznych.

Z kolei w miejsce powódki B. K. dyrektor zatrudniła nauczycielkę przedmiotów teoretycznych A. Ł., bowiem zdaniem dyrektora A. S., nauczycielka ta posiada większe kwalifikacje zawodowe, aniżeli powódka B. K.. A. Ł. może również prowadzić bibliotekę, którą w nowym roku szkolnym (...) dyrektor zamierza utworzyć w pozwanej Szkole.

Także przesłuchany w charakterze świadka burmistrz Gminy T., M. D. (1), zeznał, że nie wpływał na nową dyrektor w zakresie doboru nowego składu osobowego nauczycieli w pozwanej Szkole Muzycznej. Podał, że nowa dyrektor Szkoły sama ustalała, kogo chce zatrudniać.

Zdaniem Sądu bez znaczenia w niniejszej sprawie pozostają zeznania świadka M. D. (2) odnośnie utworzenia w pozwanej Szkole chóru dla rodziców, ponieważ, jak zeznały powódki, nie brały one w tym udziału. Rzeczywiste przyczyny zaprzestania współpracy z powódkami przedstawiła reprezentująca pozwaną Szkołę dyrektor A. S..

W ocenie Sądu nie ma żadnych podstaw prawnych do tego, aby kwestionować prawo doboru kadry nauczycielskiej przez dyrektor A. S., skoro umowy o pracę powódek wygasły z dniem 31.08.2015r.

Reasumując, Sąd zważył, iż roszczenia powódek o przywrócenie do pracy pozostają nieuzasadnione, a terminowe umowy o pracę powódek skutecznie wygasły.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt. I-wszym i II-gim sentencji wyroku oddalił powództwo każdej z powódek jako nieuzasadnione.

W pkt. III-cim sentencji wyroku Sąd, na podstawie art. 102 k.p.c., odstąpił od obciążenia powódek kosztami zastępstwa procesowego należnymi stronie pozwanej. W ocenie bowiem Sądu, całokształt okoliczności niniejszej sprawy przemawiał za zastosowaniem wobec powódek tego przepisu, stanowiącego, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Jak wskazuje się w judykaturze, skorzystanie przez Sąd z przepisu art. 102 k.p.c. w zakresie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym Sądu orzekającego i tylko do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępnie, a jeśli tak to, w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór. Zatem ustalenie czy w danych okolicznościach zachodzą "wypadki szczególnie uzasadnione", o których mowa w art. 102 k.p.c., ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie Sądu (vide: post. SN z 26.01.2007r., V CSK 292/06, Lex nr 232807). Zastosowanie przez Sąd art. 102 k.p.c. powinno być oceniane w całokształcie okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współzycia społecznego (por. postanowienie SN z dnia 14 stycznia 1974 roku, II CZ 223/73, LEX nr 7379). W niniejszej sprawie Sąd zważył, iż o zasadności zastosowania art. 102 k.p.c. w przedmiocie orzeczenia o kosztach zastępstwa procesowego należnych stronie pozwanej przesądza pracowniczy charakter niniejszej sprawy. Sąd wziął pod uwagę fakt, że powódki wytaczając powództwo pozostawały w błędnym przekonaniu o słuszności swych roszczeń w specyficznych okolicznościach niniejszej sprawy i miały prawo żądać ich wyjaśnienia i usunięcia stanu niepewności prawnej przed Sądem.

W pkt. IV-tym sentencji wyroku Sąd zaliczył koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, gdyż powódki jako pracownicy były zwolnione od obowiązku ich poniesienia, z mocy art. 96 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398).

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.